

تأثیر آبیاری تکمیلی و کودهای زیستی بر عملکرد و اجزای عملکرد جو دیم

ندا عبادی^۱، رئوف سید شریفی^۲، محمد صدقی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زراعت، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

۲و۳-استاد، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

چکیده

به منظور بررسی تأثیر آبیاری تکمیلی و کودهای زیستی (میکوریزا، ازتوباکتر) بر عملکرد جو دیم، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در سال ۱۳۹۵ انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل آبیاری در سه سطح (عدم آبیاری یا دیم، آبیاری تکمیلی در مرحله چکمه دهی یا آبستنی، آبیاری تکمیلی در مرحله خوشه دهی) و فاکتور دوم شامل چهار سطح (عدم کاربرد کودهای زیستی به عنوان شاهد، کاربرد میکوریزا، ازتوباکتر، کاربرد توام ازتوباکتر و میکوریزا) بودند. نتایج نشان داد بیشترین و کمترین عملکرد دانه به ترتیب ۳۱۴/۹ و ۲۱۳/۲ گرم در متر مربع مربوط به آبیاری تکمیلی در مرحله چکمه دهی با کاربرد توام قارچ میکوریزا و ازتوباکتر و عدم کاربرد کودزیستی در شرایط دیم بود. بیشترین ارتفاع بوته، تعداد پنجه، وزن هزار دانه، تعداد سنبله در واحد سطح، طول سنبله، تعداد بذر در سنبله و عملکرد دانه به ترتیب ۷۵/۴۲، ۳/۴۰، ۶۰/۷۲، ۴۷۶، ۹/۴، ۲۷/۱۲، ۳۱۴/۹ در شرایط آبیاری تکمیلی در مرحله چکمه دهی و کاربرد توام قارچ و ازتوباکتر و کمترین آن‌ها ۵۱/۲۹، ۰/۶۳، ۴۷/۳۵، ۳۷۲، ۶/۶، ۲۱۳/۱۸، ۲/۵۸ در شرایط دیم و شاهد بدست آمد. کاربرد توام میکوریز و ازتوباکتر و آبیاری در مرحله چکمه دهی می‌تواند به عنوان یک ابزار مناسب تحت شرایط محدودیت آبی باشد.

کلید واژه‌ها: جو، آبیاری تکمیلی، عملکرد، کودهای بیولوژیک و میکوریز